

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาวิธีการบริหารจัดการของกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ 2) เพื่อศึกษาการสนับสนุนของหน่วยงานต่างๆ ที่มีต่อกลุ่มหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและเสนอแนวทางแก้ไขในด้านการบริหารจัดการ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ประธานกลุ่ม กรรมการกลุ่ม สมาชิกปัจจุบัน อดีตสมาชิก และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาสามารถสรุปได้มีดังนี้

1. กลุ่มรวมตัวกันประกอบธุรกิจชุมชนเพื่อเป็นรายได้เสริม มีโครงสร้างการบริหารงานที่ไม่ซับซ้อน ประกอบด้วย ประธาน คณะกรรมการ และสมาชิก โดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามความสามารถ ความถนัด และได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ด้านการออกแบบ การผลิต และการควบคุมคุณภาพจากสมาชิกภายในกลุ่มและผู้เชี่ยวชาญจากภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก ผู้นำกลุ่มมีบทบาทสำคัญในการบริหารงานทุกด้านการวางแผนด้านการผลิตจะทำเฉพาะช่วงเทศกาลหรือวันสำคัญต่างๆ โดยส่วนใหญ่ปริมาณการผลิตขึ้นอยู่กับปริมาณการสั่งซื้อจากลูกค้า เงินทุนหมุนเวียนภายในกลุ่มจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในลักษณะของการกู้ยืม วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่ต้องซื้อจากนอกท้องถิ่น

2. การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบใหญ่ๆ ได้แก่ การสนับสนุนด้านจิตใจ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนด้านสิ่งของ พบว่าในหลักการแล้วเจ้าหน้าที่แต่ละคนมีความเข้าใจในนโยบายเป็นอย่างดี แต่ในทางปฏิบัติยังมีปัญหาด้านการประสานงานและการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยมีลักษณะการทำงานที่แยกส่วนไม่สามารถบูรณาการความรู้ความเข้าใจระหว่างหน่วยงานกับท้องถิ่นได้เท่าที่ควร ทำให้ไม่รู้ถึงปัญหาและความต้องการของกลุ่มอย่างแท้จริง

3. ปัญหาที่พบคือ กลุ่มมีเงินทุนหมุนเวียนระยะสั้นและไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการฝ่ายที่ใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตมีราคาแพง และการขาดองค์ความรู้ด้านการผลิตโดยเฉพาะเรื่องการออกแบบและการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน รวมถึงการขาดช่องทางการตลาด และจากการเกิดกลุ่มขึ้นเป็นจำนวนมากส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ล้นตลาดและมีราคาตกต่ำ

4. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยนี้ มีดังนี้ :

1) ควรจัดตั้งศูนย์จำหน่ายฝ่ายเพื่อชุมชนในราคาที่เป็นธรรม และในระยะยาวทางควรมีการตลาดปลุกฝ่ายในชุมชน

2) ควรจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด โดยให้โอกาสกับทุกกลุ่มนำสินค้าไปจำหน่ายและประชาสัมพันธ์

3) ควรอบรมและพัฒนาความรู้ให้กลุ่มอาชีพอย่างเป็นระบบ เน้นการฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีโดยวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน และติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

4) ควรสร้างศูนย์การเรียนรู้เพื่อสืบสานภูมิปัญญาผ้าไทย และพัฒนาชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

5) ควรจัดตั้งคณะทำงานที่รับผิดชอบโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ขึ้นโดยเฉพาะเพื่อดูแลและประสานงานอย่างครบวงจร

This research aims at studying 1) the management method of the One Tambon One Product group; 2) to study supports from various organizations to this group; 3) to find out problems and recommendations in the management of the group.

It is a qualitative research by using the in-depth interview with 15 key-informants comprising the group's chairperson, its committee, members, ex-members and government official concerned.

Results of the study can be summarized as follows:

1. The group was formed to do community business as supplementary income, with not so complicated management structure comprising chairperson, committee, and members; they divide duty and responsibility according to ability, specialization; they received training in designing skills, production and quality control from some members and the government officials concerned with the emphasis on serving the clients' demand in the first place. Leaders play important roles in every aspect of the management. Production planning is done during the periods of traditional festivals; product quality depends mostly on clients' orders; revolving funds using within the group come from the government's supports or from borrowing; raw materials for production were bought from outside.
2. Supports from the government can be divided into 3 aspects, i.e., in the psychological aspect, in the information aspect, and in the material aspect. In principle, the government officials concerned comprehend the policy but in practice, there are problems in work co-ordination and systematic problem solving. The work has been carried out separately, unable to integrate knowledge into local tasks considerably.
3. Problems found, among others, are revolving fund is too short and not sufficient; the cotton used as raw material is expensive; lack of proper know-how in goods producing, particularly in design and quality control including lack of marketing channel coupled with many similar groups being competing for the same purpose resulting in over supply and lower price.
4. Recommendations emerged from this research, among others, are 1) a center for selling cotton products with fair price should be established; 2) a provincial center for selling One Tambon One Product should be established for the benefit of all products and public relation; 3) training for proper knowledge should be done continuously for the group's members with periodically evaluation, among others.